

26.18x35.34	1	עמוד 27	ידיעות אחרונות - המוסף לשבת	06/08/2021	78305726-8
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונו - 80790					

מדינה שלמה

הספורטיבי שלו. הייתי מעניק לו מדליית זהב גם על התנהלותו השקטה, הצנועה, המאופקת, אחרי נצחונו באולימפיאדה.

בניגוד לספורטאים אחרים, משלנו ומשל אחרים, שאחרי זכייתם - בדרך כלל פחותות משלו - צורחים, צוחכים, פוערים לועות, מתפלשים ושואגים, הם ובני משפחותיהם, ארסיום דולגופיאט והוריו שמרו על גינוחות עניינית וראויה. גם תגובתו ותגובת בת זוגו בעניין זכותם להינשא בישראל, ראויה לציון. אגב, בין המתמרמרים והמוחים על התנהלותה של המדינה בעניין הזה, היה גם שר התיירות, והדבר תמוה. דומה ששר התיירות לא שם לב לעובדה שהוא כבר לא באופוזיציה. הוא חבר בממשלת ישראל, ובמקום לקונן ולהתלונן כאחרון האזרחים, הוא יכול וחייב לפעול לתיקון המכשלה הזאת.

ואפרופו האולימפיאדה: בשבוע שעבר מחיתי כאן על כך שהנשיא וראש הממשלה לא מעניקים למדליסטים שלנו במדעים את היחס שהם מעניקים למדליסטים שלנו בטוקיו. השבוע הודיעו לי מבית הנשיא שפגישה של מר הרצוג עם חברי נבחרות ישראל בפזיזיקה, במתמטיקה, בכימיה ובמדעי המחשב תתקיים ביום ראשון, וממשרד ראש הממשלה הודיעו שמר בנט קיבל אתמול, יום חמישי, בלשכתו בתל-אביב, את פניהם של הגאונים האלה. שמחתי לשמוע ואני שמח לדרווח.

ולעניין אחר לגמרי

העניין הבא אישי ושונה לגמרי, ואני מתנצל מראש על כך שאני מטריח בו את הקוראים. ובכן, אל הגינה שלי הגיעו השבוע אורחים חדשים - גיריות. תחילה ראיתי את חפירותיהן באדמה, ואחר כך אותן עצמן, מאוחר מאוד בלילה. לפני כמה שנים צילם אותן אחד השכנים שלי בחצרו, ואני התמלאתי קנאה, והשבוע שמחתי לראות שהחליטו לבקר גם אותי.

כשקניתי את ביתי בעמק, לפני כעשרים שנה, עוד התהלכו לידו קיפורים, דוכיפתים וצבים. קמטן גדול וחל שם, נקרים הרעישו מכל עבר, אדום חזה ביקר בכל חורף את אותו עץ עצמו, בשדה הסמוך חוללו וזימרו הכרוונים, ובכל בוקר חלף מעל ביתי שלדג לבן חזה בצחוקים רמים. כל אלה נעשו נדירים או נעלמו לגמרי. והנה, אולי בתור פיצוי, ביקרו אותי הגיריות. יש לי יחס מיוחד לחיה הזאת, בעיקר בזכות הגירית בספר "הרוח בערבי הנחל" מאת קנת גרהם. מעניין - בתרגום הראשון של הספר הזה לעברית כינה אותה המתרגם יונתן רטוש "מר תחש". אולי הניח שפעלים בלשון נקבה לא יתארו נכון את היצור הספרותי הזה.

אם כך ואם כך, חיהם של אנשים רבים חולפים בלי לראות אפילו גירית אחת בטבע, וכבר חששתי שגם אני אהיה אחד מאלה - והנה הגיעו אליי כמה. אני לא בטוח שמדינה שלמה חיכתה להן, ויכול להיות שלא כל המדינה התרגשה, אבל אני שמחתי. תודה רבה. ■

שקיבלתי ממס הכנסה יושקע בילדים ובנכדים שלי, ויהיה חלק ממאמצי השכנוע שלי שיישארו בארץ הזאת, על אף מאמצי השכנוע של ממשלותיה שיעזבו אותה.

ובינתיים באולימפיאדה

גם אני התמלאתי הערכה לארסיום דולגופיאט, שזכה במדליית זהב אולימפית בהתעמלות, ולא רק להישג

כשמשו רכנו עמד לפני כיבוש ארץ כנען, וצריך היה לארגן את העם לקראת ההתנחלות בה, הוא כתב על זה את ספר "דברים", וזה הצליח. כבשנו והתנחלנו.

כשבנימין זאב הרצל החליט לפתור את בעיית העם היהודי ולהקים לו מדינה, הוא כתב על זה את הספרים "אלטנוילנד" ו"מדינת היהודים" - וגם זה הצליח. המדינה קמה.

כשבנימין נתניהו החליט לחסל את הטרור, הוא כתב על זה את הספרים "הטרור" - כיצד יוכל המערב לנצח ו"מלחמה בטרור", וגם זה הצליח - הטרור הובס, מוגר ונמחק, כידוע. כשנפתלי בנט החליט לטפל בקורונה, הוא כתב על זה את הספר "איך לנצח מגפה", וגם זה הצליח - אין קורונה. אשר על כן אני מציע גם לשר האוצר לכתוב ספר, לשר לבטחון הפנים לכתוב ספר, לשרת החינוך לכתוב ספר, ולכל אורח לכתוב ספר. יש לכם בעיות בחיי המשפחה? האהבה? העבודה? ההגשמה העצמית? האמונה? היחסים עם הזולת? כתבו על זה ספר. זה תמיד מצליח.

מחכים ומתרגשים

לא אחת אני נתקל בכותרות כמו "מדינה שלמה התרגשה", "כל המדינה מצפה", ובאחרונה - "מדינה שלמה מחכה למדליה". וכשזה קורה, אני ממהר ובודק אם גם אני התרגשתי מאותו סיפור מרגש שריגש את המדינה כולה. זה חשוב - כי די באזרח בודד אחד שלא התרגש, וכבר אי-אפשר להכיל ולומר "כל המדינה" ו"מדינה שלמה".

השבוע הודמין לי להיות האזרח הבודד שמשנה את ההכללה הגדולה, אך בעניין כלכלי דווקא. ובכן, בימים אלה הוגש סוף-סוף תקציב המדינה. בעיתונות התפרסם שמדובר בכ-432.5 מיליארד שקלים ל-2021 ובכ-452.5 מיליארד שקלים ל-2022. הדבר משמח מאוד, אבל לא מדויק, כי במקביל לאישור של תקציב המדינה, הגיע אליי מכתב מרשות המסים בישראל, שבישר לי על ביצוע של החזר מס. התמלאתי שמחה. לא בגלל גודל החזר, שלא ישנה את חיי, אלא מעצם העובדה שהכסף הזה עבר מתקציב המדינה לתקציב שלי. כלומר, לא הממשלה תחליט מה לעשות בו, אלא אני.

וכך קרה שלא כל המדינה השלמה כולה התרגשה, אלא אורח בודד אחד. התרגשתי מכך שהחזר שקיבלתי לא יושקע בהקמת מאחזים, ונעים לי לדעת שהוא לא יושקע בהקצאת חיילים לשמור עליהם ולספוג מיושביהם מכות וקללות, ושמחתי על כך שהוא לא יממן נסיעות מיותרות של שרים, ולא חכירת מטוסים לנסיעות של שרים אחרים. והוא לא ישתתף בתשלומי פנסיות תקציביות לגמלאי צה"ל, ולא במימון לימודיהם של אברכים, ולא בהקמת מקוואות, ולא בפעולות שיטור בשטחים, ולא באבטחה של ילדי ראש הממשלה הקודם, ולא בצניחות ובמטסים לזכר השואה, ולא בהסעות של תלמידים למחנות הריכוז ולא בטקסים שונים ומשונים. לא ולא, חברים! ההחזר

בימים אלה הוגש תקציב המדינה. הדבר משמח, אבל לא מדויק, כי במקביל התבשרתי על החזר ממס הכנסה. וכך קרה שלא כל המדינה התרגשה, אלא אזרח בודד אחד. התרגשתי שהחזר שקיבלתי יושקע בילדים ובנכדים שלי, ויהיה חלק ממאמצי השכנוע שלי שיישארו בארץ הזאת, על אף מאמצי השכנוע של ממשלותיה שיעזבו אותה